Who Profits
De Israëlische Bezettingsindustrie

Het dossier G 4 S

Privé-beveiligingsbedrijven en de Israëlische bezetting

Who Profits - maart 2011
Vertaling: Palestina Solidariteit vzw

De Coalitie van Vrouwen voor de Vrede - Coalition of Women for Peace (CWP) werd opgericht door tien feministische vredesorganisaties en niet-aangesloten geëngageerde vrouwen in Israël. Gesticht kort na het uitbreken van de Tweede Intifada is de CWP vandaag een toonaangevende stem tegen de bezetting. Zij baseert zich op feministische organisatorische principes en een joods-Palestijns partnerschap in een niet-aflatende strijd voor een rechtvaardige vrede. De CWP laat voortdurend een kritisch standpunt horen tegen militarisme en pleit voor radicale sociale en politieke veranderingen. Haar werk omvat directe actie en publiek campagne voeren in Israël en internationaal; ze streeft ernaar om een Israëlisch publiek te bereiken en om vrouwen politiek sterker te maken over de gemeenschappen heen; ze doet aan capaciteitsopbouw en verzorgt ondersteuning van grassroots-activisten en initiatieven voor vrede en rechtvaardigheid.

www.coalitionofwomen.org | cwp@coalitionofwomen.org

Who Profits from the occupation – **Wie verdient** aan de bezetting – is een onderzoeksproject van de Coalitie van Vrouwen voor de Vrede. Ontstaan als reactie op de Palestijnse oproep voor boycot, desinvestering en sancties (BDS) tegen Israël, is dit onderzoeksproject gewijd aan het blootleggen van de commerciële betrokkenheid van Israëlische en internationale bedrijven bij de voortdurende Israëlische controle over Palestijns en Syrisch land. Het project publiceert informatie over die bedrijven op zijn website (www.whoprofits.org), produceert diepgaande rapporten en functioneert als een informatiecentrum.

www.whoprofits.org | whoprofits@yahoo.com

P.O.Box 29214
Tel Aviv 61292,
Israel
Tel: 972-3-5281005

Inhoudstafel

Inleiding **4**

1. Over G4S **6**

2. Betrokkenheid bij de bezetting **7**

2.1 Verzorgen van veiligheidssystemen voor opsluitingsfaciliteiten voor Palestijnse politieke gevangenen 7

2.1.1 Het Ofer-kamp – een gevangenis in bezet gebied 8

2.1.2 Ketziot, Magiddo en Damon – “veiligheidsgevangenissen” in Israël voor Palestijnse politieke gevangenen 11

2.1.3 De ondervragings- en detentiecentra Kishon en Jerusalem – verslagen over foltering en mishandeling van Palestijnse gevangenen 13

2.1.4 Palestijnse kinderen in Israëlische opsluitingsfaciliteiten 15

2.2 Voorzien van uitrusting en onderhoud voor Israëlische militaire checkpoints op de Westelijke Jordaanoever 17

2.3 Verzorgen van veiligheidsdiensten voor bedrijven in de kolonies 20

2.4 Verzorgen van veiligheidsdiensten voor het Israëlisch politiehoofdkwartier op de Westelijke Jordaanoever 22

3. Internationale bedrijvigheid **24**

3.1 G4S-operaties in Nederland 24

4. Onderzoek van de reacties van de onderneming **26**

4.1 Verklaringen van de onderneming 26

4.2 De juridische mening van professor Hjalte Rasmussen 29

4.3 De reactie van het bedrijf van 11 maart 2011 32

Inleiding

Er is een dramatische verandering gaande in de vorm van de Israëlische controle over de bezette Palestijnse gebieden (occupied Palestinian territories - oPt), waarbij we, naast soldaten en veiligheidsagenten, de groeiende aanwezigheid beginnen op te merken van privé-veiligheidspersoneel. Een aantal Israëlische veiligheidsbedrijven zijn werkzaam in de oPt. Zij nemen enkele van de taken over die traditioneel uitgevoerd werden door het leger. Privébedrijven verzorgen een grote waaier van diensten voor de burgerlijke en militaire bezettingsstructuren, waaronder het leveren van veiligheidssystemen voor de omheining van de kolonies, het onderhoud van veiligheidsuitrusting voor de checkpoints, het tewerkstellen van veiligheidspersoneel aan de checkpoints en de beveiliging van bouwwerven van de kolonies en van de Muur. De verscheidenheid van de activiteiten van de privé-veiligheidsbedrijven illustreert, wellicht op erg duidelijke wijze, dat de Israëlische bezetting vandaag niet alleen door de strijdkrachten van de staat wordt geruggesteund, maar ook door een veelheid van commerciële en economische krachten, waarvan de activiteiten in de oPt verweven zijn met de verzekering van de controle zelf.

Sedert 2007 heeft Who Profits de activiteit van bedrijven in de bezetting onderzocht, daarbij diverse manieren van betrokkenheid aan het licht brengend van lokale en internationale bedrijven van verschillende industrietakken: constructie en onroerend goed, ontwikkeling van infrastructuur, toerisme, enzovoort. Het onderzoek heeft aan het licht gebracht, keer op keer, dat bedrijven die betrokken zijn bij de bezetting het internationaal humanitair recht en de internationale conventies rond mensenrechten

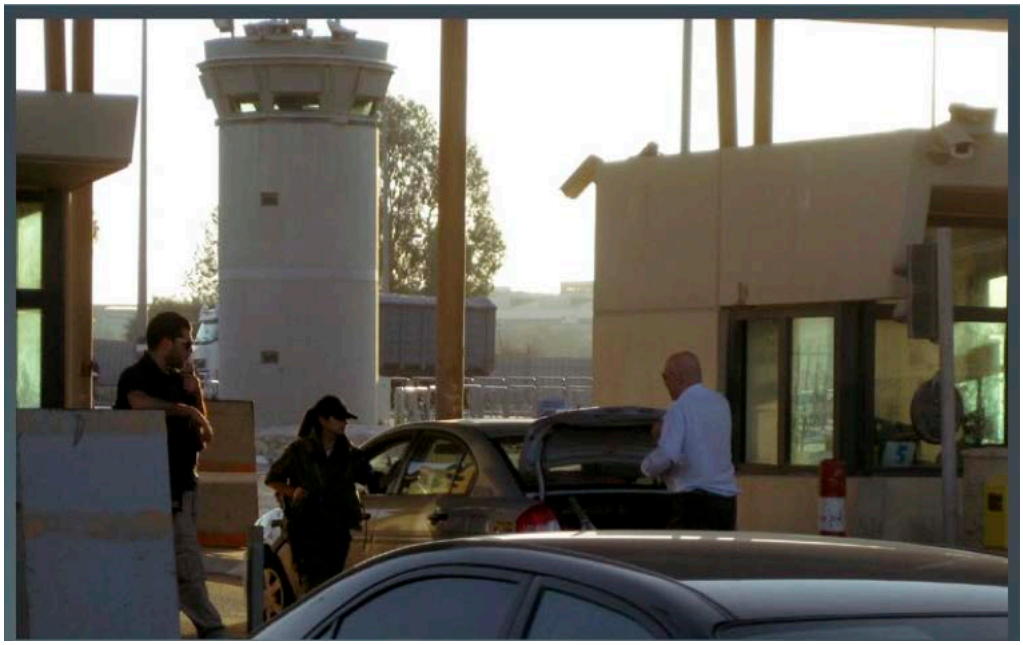

Een privé-veiligheidsagent en een vrouwelijk soldaat inspecteren een auto aan het Qalandia-checkpoint.

verwaarlozen, en dat zij soms ook betrokken zijn bij het openlijk overtreden ervan.

Terwijl al die voorbeelden de kwestie van mensenrechtenschendingen en de verantwoordelijkheid van maatschappijen naar voor brengen, menen we, dat het geval van privé-veiligheidsbedrijven (PVB) markant is. De belangrijkheid van de betrokkenheid van PVB bij de bezetting is tweevoudig: ten eerste toont het de eerste-rangpositie aan die de Israëlische veiligheidsindustrie op de Israëlische markt bekleedt. Vandaag is de veiligheids-industrie de snelst groeiende economische sector in Israël. Ze heeft beduidende politieke invloed, wat op zijn beurt leidt tot meer privatisering en een verhoogde betrokkenheid van PVB bij militaire activiteiten. Ten tweede, gezien hun vermeerderde betrokkenheid, wordt de kans groter dat veiligheidspersoneel deelneemt aan of getuige is van mensenrechtenschendingen.

Daarenboven kunnen privé-aannemers in sommige gevallen door de Israëlische autoriteiten worden gebruikt als middel om Israëlische mensenrechtenschendingen te “outsourcen” en aan de gouvernementele aansprakelijkheid te ontsnappen[1].

Dit verslag focust op de Israëlische tak van het Brits-Deense veiligheidsconglomeraat Group4Securicor (G4S). Ons onderzoek heeft vier types van activiteiten geïdentificeerd die worden uitgevoerd door G4S-Israël, dat bij verschillende facetten van de Israëlische bezetting betrokken zijn. Ten eerste heeft de maatschappij veiligheidsuitrusting en –diensten verzorgd voor opsluitingsfaciliteiten waarin Palestijnse politieke gevangenen vastzitten in Israël en op de bezette Westelijke Jordaanoever. Ten tweede levert de maatschappij veiligheidsdiensten aan bedrijven in kolonies. Ten derde heeft de maatschappij uitrusting en onderhoud verzorgd voor de Israëlische militaire checkpoints op de Westelijke Jordaanoever. Ten slotte heeft de maatschappij ook veiligheidssystemen geleverd aan het Israëlisch politiehoofdkwartier op de Westelijke Jordaanoever.

Dit verslag geeft een grondig overzicht, gebaseerd op bureaustudies en veldonderzoek. De bureaustudies omvatten het verzamelen en analyseren van informatie afkomstig uit diverse publieke bronnen, waaronder: bedrijfspublicaties, zoals brochures en websites, de antwoorden van G4S op vragen van agentschappen die onderzoek doen op het gebied van maatschappelijk verantwoord ondernemen, informatie van het Israëlisch register van ondernemingen en krantenartikelen. Het veldonderzoek omvatte bezoeken op het terrein aan kolonies waar G4S operatief is, bezoeken aan checkpoints en opsluitingsinrichtingen.

[1] voor een overzicht over de rol van PVB in de bezetting zie: "De Privatisering van de Checkpoints en de huidige bezetting", Eilat Maoz online beschikbaar op: http://whoprofits.org/Article% 20Data.php DOC_ID = 705

1. Over G4S

G4S is een Brits-Deens veiligheidsconglomeraat dat werkzaam is in meer dan 120 landen wereldwijd en bijna 625.000 werknemers telt. De maatschappij biedt een breed spectrum van diensten aan, zowel aan de publieke als aan de privésector, waaronder: het inzetten van privé-veiligheidspersoneel in samenwerking met gemeenten, regeringen en privébedrijven, de beveiliging van luchthavens en zeehavens, het bewaken van gebouwen, monumenten en evenementen, alsook geldtransporten voor banken en geldautomaten.

Het huidige aandeelhoudersbestand van de maatschappij is het resultaat van een fusie tussen de maatschappij British Securicor en de Deense Group 4 Flack, die in 2004 plaatsvond, die nu meer dan 1 miljard dollar waard is. De maatschappij wordt verhandeld op de London Stock Exchange en de Nordic Nasdaq-OMX. Belangrijke aandeelhouders zijn: Skagen Stichting Administratiekantoor (Jørgen Philip-Sørensen) (12.19%), BlackRock (6.49%) en Legal and General Group (3.68%).[2]

G4S logo.

In 2002 kocht het Deense veiligheidsbedrijf Group 4 Falck één van Israëls grootste verstrekkers van veiligheidsdiensten: Hashmira. G4S houdt nu 90% van de aandelen aan van zijn Israëlisch dochterbedrijf, G4S-Israël.[3]

In september 2010 maakte Hashmira aanspraak op het Global Compact programma van de VN als dochteronderneming van G4S.[4] In de brief betreffende de aanvraag verklaarde de maatschappij dat ze de 10 principes van het platform onderschreef, waaronder de bescherming van de internationaal uitgevaardigde mensenrechten en dat zij niet medeplichtig is aan schendingen van mensenrechten. De bladzijden die volgen, werpen twijfels over de accuraatheid van die bewering.

---

[2] Jaarrapport 2009 van G4S, beschikbaar op http://bit.ly/hKOhRm.

[3] Bron: de website van G4S-Israël (www.g4s.co.il).
Voor meer informatie over de maatschappij: zie de websitepagina's van Who Profits: http://www.whoprofits.org/Company%20Info.php?id=596 en http://www.whoprofits.org/Company%20Info.php?id=595.

[4] http://bit.ly/f0aF9Z

2. Betrokkenheid bij de bezetting.

2.1 Verstrekken van veiligheidssystemen voor opsluitingsinstellingen voor Palestijnse politieke gevangenen

Volgens de eigen publicaties van de maatschappij ondertekende de technologische afdeling van G4S-Israël in juli 2007 een contract met het bestuur van de Israëlische gevangenissen (Israel Prison Authority – IPA) waarbij veiligheidssystemen zouden worden verzorgd voor de belangrijkste IPA-instellingen. Meer specifiek verklaarde de maatschappij dat ze systemen verzorgde voor de Ofer-inrichting in de bezette gebieden, en voor verschillende instellingen in Israël zelf, waaronder de gevangenissen Ketziot, Megiddo en Damon, alsook voor de detentie-instellingen Kishon ("Jajameh") en Jerusalem (de "Russische eenheid").

In die gevangenissen heeft de maatschappij gecomputeriseerde controle- en monitoringsystemen geïnstalleerd, controlesystemen voor de ingang en de bezoeken, controlekamers met touch screens, interne en externe gesloten televisiecircuits en communicatielijnen met optische vezels. De maatschappij heeft in die gevangenissen ook vuur- en rookdetectiesystemen en poorten met metaaldetectoren geïnstalleerd. In de Ofer-gevangenis heeft de maatschappij een centrale commandokamer geïnstalleerd vanwaar de gehele instelling kan worden gecontroleerd, alsook een monitoringsysteem op de muren van de gevangenis.

In deze sectie geven we een overzicht van de werking van al deze instellingen, die gebruikt worden voor het verhoor en de opsluiting van Palestijnse politieke gevangenen. We tonen aan dat de werking van deze instellingen niet alleen in contradictie is met veel aspecten van het internationaal recht, maar dat er ook bewijsmateriaal voorhanden is dat aantoont dat Palestijnse gevangenen foltering en mishandeling ondergaan in deze detentie-inrichtingen.

In de bezette Palestijnse gebieden werkt Israël met een systeem van discriminerende scheiding, bij wet. In één en hetzelfde bezette gebied past Israël een verzameling wetten toe op de Palestijnen en een andere verzameling wetten op de Israëliërs. De kolonisten, onderworpen aan het Israëlisch rechtssysteem, evenals andere Israëlische burgers, genieten vrijheden en wettelijke garanties die worden ontzegd aan de Palestijnse beschuldigden in het bezette gebied aan wie gelijkaardige overtredingen worden ten laste gelegd. Zo moet, bij voorbeeld, een Israëlische burger die gearresteerd wordt

op de Westelijke Jordaanoever, binnen de 24 uur (of 48 uur in ernstige gevallen) voor een rechter gebracht worden; daarentegen kan een aangehouden Palestijn gedurende 8 dagen vastgehouden worden, vooraleer hij of zij voor een militaire rechter verschijnt.

Bovendien is het materiële recht dat van toepassing is op Israëlische en Palestijnse verdachten aanzienlijk verschillend: Israëliërs worden berecht naar Israëlisch recht en Palestijnen worden beschuldigingen ten laste gelegd gebaseerd op militaire en veiligheidsverordeningen, die menige overtredingen inhouden die niet als overtreding gelden volgens de Israëlische wetten en die zwaardere straffen opleggen. Zo wordt, bij voorbeeld, in het militaire recht dat van toepassing is, provocatie gedefinieerd als "poging, met woorden of op een andere wijze, om de publieke opinie in het gebied op zo een manier te beïnvloeden, dat het de openbare veiligheid of de openbare orde kan verstoren" (sectie 7(a) van de Verordening betreffende het voorkomen van activiteiten van provocatie en vijandige propaganda (no.101), 1967), en geeft het aanleiding tot een maximumstraf van 10 jaar (zie sectie 4.2 hierna voor meer over dit issue).

Als gevolg daarvan worden Palestijnen bestempeld als 'veiligheids'-gevangenen, niet alleen wanneer ze worden schuldig bevonden aan het bedrijven van militante daden, maar ook wanneer ze worden geassocieerd met enig misdrijf met een politiek karakter, zoals tot een niet toegestane politieke organisatie behoren, deelnemen aan geweldloze betogingen en dergelijke meer. Zodoende kunnen Palestijnen worden gearresteerd en gevangen gezet voor praktisch elke vorm van publieke activiteit, ongeacht of ze een waarachtig veiligheidsrisico betekent voor de staat Israël. Volgens Addameer, de Palestijnse organisatie voor gevangenen en mensenrechten, arresteert Israël Palestijnen en houdt het ze gevangen, als middel om de nationale beweging voor bevrijding en zelfbeschikking te onderdrukken.[5] Addameer meldt dat er op het einde van 2010 5.935 Palestijnse politieke gevangenen in Israëlische gevangenissen vertoefden. Van hen waren er 207 in administratieve hechtenis zonder aanklacht, 209 kindgevangenen, onder wie 29 jonger dan 16 jaar, en 10 leden van de Palestijnse Wetgevende Raad.[6]

Aan de gevangenen in die gevangenissen worden vele fundamentele rechten ontzegd waarvan andere gevangenen genieten, zoals toegang tot een telefoon,[7] er zijn ernstige beperkingen op leesmateriaal, op het ontvangen en verzenden van brieven, zoals hoger vermeld, op het recht op bezoek van familieleden. Zoals verder uitgebreid wordt uitgelegd, lopen politieke gevangenen ook meer kans om gefolterd te worden.[8]

---

[5] Zie de Addameer-website op: http://addameer.info
[6] http://bit.ly/eQ6BTe
[7] Zie bijvoorbeeld, Civil Petition (Beer Sheva) 54251-08-10 Amad Srag (gevangene) v. State of Israel - Prison Services December 14, 2010, online beschikbaar op http://www.nevo.co.il/psika_html/minhali/MM-10-08-52451-562.htm
[8] Een reeks verslagen en publicaties over de foltering van Palestijnse gevangenen in Israël wordt verstrekt door het Publieke comité tegen foltering in Israël, zie: http:/ http://www.stoptorture.org.il/en

2.1.1 Het Ofer-kamp – een gevangenis in bezet gebied.

De Ofer-gevangenis. ***Foto: Oren Ziv, activestills.org***

G4S Technologies heeft een veiligheidssysteem verschaft voor de muren van de Ofer-instelling en er een centrale controlekamer geïnstalleerd van waaruit de gehele instelling kan worden gemonitord. Het Ofer-terrein omvat een gevangenis, een legerkamp en een militaire rechtbank. Deze Israëlische gevangenis is specifiek bestemd voor Palestijnse politieke gevangenen.

Het militaire gerechtshof van Judea functioneert vanuit de Ofer-inrichting. Die militaire rechtbank is bestemd voor het voeren van rechtszaken tegen Palestijnse inwoners van de Westelijke Jordaanoever en de rechtbank werkt volgens de militaire codex die alleen van toepassing is op de Palestijnse inwoners van het bezette gebied.[9]

Hoewel gelegen op de Westelijke Jordaanoever, is het terrein gevestigd in wat Israël de “Naad-zone” noemt, op de weg van Jeruzalem naar Ramallah. Derhalve is toegang voor Palestijnen van de Westelijke Jordaanoever tot deze instelling erg beperkt, zowel voor familieleden van de gedetineerden als voor hun advocaten, en is die toegang onderworpen aan het verkrijgen van een speciale toegangsvergunning. Het feit dat de rechtbank in deze instelling gelegen

[9] Voor een gedetailleerd verslag over het Israëlische militaire rechtssysteem, zie dit verslag van de Israëlische mensenrechtenorganisatie Yesh Din: “Backyard Proceedings: The Implementation of Due Process Rights in the Military Courts in the Occupied Territories”, online beschikbaar op http://bit.ly/ihkB8I. Voor geregelde verslagen over de Ofer-rechtbank, zie Machsom Watch: http://bitly/f6u1Wd

is, beperkt ernstig de mate waarin publiek, en in het bijzonder het Palestijnse publiek van de Westelijke Jordaanoever, de rechtszittingen kan bijwonen.

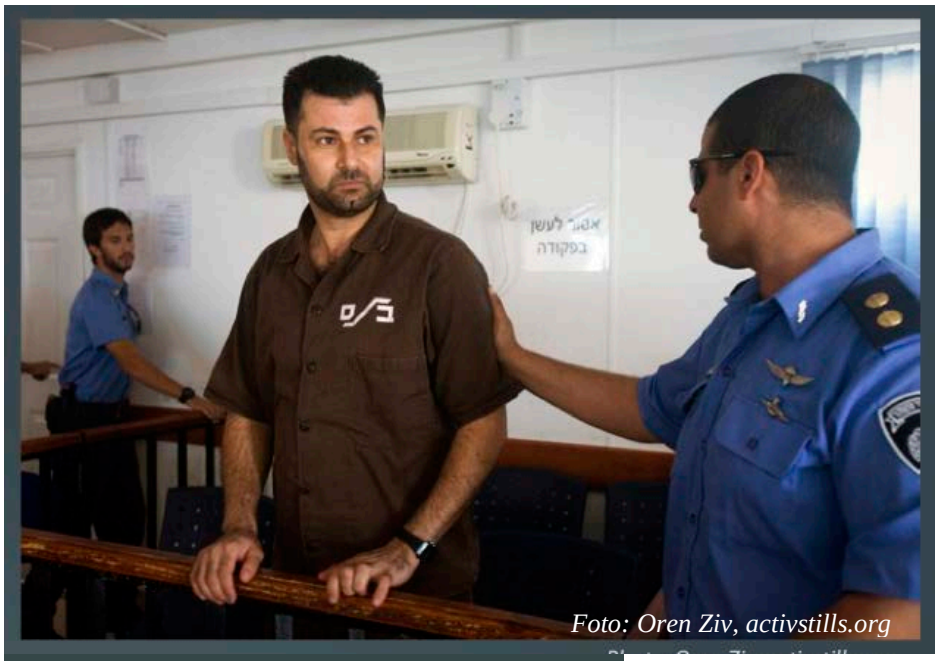
Foto: Oren Ziv, activstills.org

Abdullah Abu Rahmah in de Ofer-gevangenis

Abdullah Abu Rahmah, de coördinator van het volkscomité van Bil'in tegen de Muur en de kolonies, werd vorig jaar gearresteerd[10] door militairen die zijn huis binnenvielen in het midden van de nacht en werd vervolgens aangeklaagd voor een militaire rechtbank[11] op ongefundeerde beschuldigingen, waaronder met stenen gooien en wapenbezit. Abu Rahmah werd onschuldig bevonden aan zowel het gooien met stenen als het wapenbezit, maar werd schuldig bevonden[12] aan het organiseren van illegale demonstraties en provocatie.

De rechtbank vond Abu Rahmah echter schuldig aan inbreuken op twee van de meest draconische artikels van de militaire regelgeving: provocatie en het organiseren van en deelnemen aan illegale demonstraties. Dat deed ze louter op basis van getuigenissen van minderjarigen die in het holst van de nacht gearresteerd werden en verstoken bleven van hun recht op een advocaat. Abu Rahmahs veroordeling was het voorwerp van harde internationale kritiek vanwege het hoofd van de buitenlandse politiek van de EU, Catherine Ashton,[13] het Spaanse parlement,[14] de alom bekende Zuid-Afrikaanse mensenrechtenactivist, aartsbischop Desmond Tutu,[15] Amnesty International[16] en Human Rights Watch.[17]

[10] http://bit.ly/fgqOXg
[11] http://bit.ly/gcp5Jt
[12] http://bit.ly/9onlD0

[13] http://bit.ly/967x7X
[14] http://bit.ly/g0nabp
[15] http://bit.ly/dcUEUq
[16] http://bit.ly/dci4QX
[17] http://bit.ly/df3uC7

2.1.2 Ketziot, Megiddo en Damon – “veiligheidsgevangenissen” in Israël voor Palestijnse politieke gevangenen

De Damon-gevangenis. Volgens het bestuur van de Israëlische gevangenissen is de Damon-gevangenis bevolkt met 500 gevangenen en gedetineerden, allen Palestijnse inwoners van de Westelijke Jordaanoever. ***Foto: Hanay.***

Daarenboven meldt het bedrijf dat ze het volledige veiligheidssysteem geleverd heeft voor de Ketziot-gevangenis, een centrale commandokamer in de Megiddo-gevangenis en veiligheidssystemen in de Damon-gevangenis.[18] Deze gevangenissen worden omschreven als gevangenissen voor ‘veiligheidsgevangenen’, wat, in feite, betekent dat er Palestijnse politieke gevangenen vastgehouden worden uit Israël en uit de bezette gebieden. Het is een duidelijke overtreding van het internationaal recht dat gevangenen uit het bezette gebied in inrichtingen in Israël vastgehouden worden en niet in het bezette gebied. De Vierde Conventie van Genève verbiedt elke relocatie van gevangenen van bezet gebied naar het bezettende land. Artikel 77 van de conventie luidt: “Beschermde personen, beschuldigd van overtredingen, moeten worden gevangen gehouden in het bezette land en indien veroordeeld, moeten ze hun straf daar uitzitten.”[19] De website van het bestuur van de Israëlische gevangenissen (Israeli Prison Authority – IPA) bevat de volgende omschrijving van de Ketziot-gevangenis: “De Ketziot-gevangenis werd voor het eerst geopend in 1988 na het uitbreken van de Eerste Intifada (Palestijnse opstand) en werd gesloten gedurende de implementatie van de Oslo-akkoorden en de vrijlating van veiligheidsgevangenen. Na de operatie “Defense Shield” (Verdedigingsschild) in 2002 (gedurende de tweede Palestijnse opstand) werd de gevangenis gerenoveerd en heropend. (…) Er bevinden zich 2.200 veiligheidsgevangenen in deze gevangenis, gevangenen die vastgehouden worden tot de beëindiging van de gerechtelijke procedures en personen in administratieve hechtenis. (...) De gevangenen worden naar de gevangenis overgebracht vanuit andere IPA-inrichtingen, vanuit ondervragingsfaciliteiten van de Algemene Veiligheidsdienst (de Shabak) en vanuit detentiefaciliteiten van het Israëlisch leger.[20] Analoog daarmee omvat de IPA-

[18] http://bit.ly/gsC4Y2

[19] Zie: http://bit.ly/9hAslt. Daarenboven zegt artikel 66 dat de rechtbanken in het bezette land moeten zitting houden. Rechtbanken voor hoger beroep moeten bij voorkeur in het bezette land zitting houden. Voor een uitgebreid overzicht vanuit een juridisch oogpunt, over de gevangenissen voor Palestijnse politieke gevangenen in Israël, zie: Michael Sfard, “Devil’s Island: Transfer of Palestinian Detainees to Prisons within Israel” in Abeer Baker en Anat Matar (uitgevers), Threat - Palestinian Political Prisoners in Israel, London: Pluto Press.

[20] http://www.ips.gov.il/NR/exeres/9529905B-2595-41C9-A6BE-1FB9F991F050.htm

website de volgende informatie over de Damon-gevangenis: “De gevangenis is bevolkt met 500 gevangenen en gedetineerden, Palestijnse illegale aliens,[21] inwoners van de West Bank.”[22]

Daarenboven maakt de locatie van deze gevangenissen het regelen van bezoeken voor familieleden die in de West Bank wonen afhankelijk van het verkrijgen van speciale vergunningen, wat extreem ingewikkeld is en voor sommigen zo goed als onmogelijk. Alleen directe familieleden kunnen een dergelijke vergunning aanvragen: deze wordt hun dikwijls geweigerd omwille van ‘veiligheidsoverwegingen’.[23] Er zijn tal van gevangenen die hun ouders, kinderen of echtgenoten niet gezien hebben gedurende de gehele periode van hun gevangenschap. In het bijzonder hebben in deze twee gevangenissen de gevangenen slechts recht op één bezoek per maand, van directe familieleden. De gevangenen wiens familie in de Gazastrook woont, zijn niet in staat geweest om om het even welk familielid te zien sinds 2007.[24]

De locatie van de Israëlische gevangenissen en detentie-inrichtingen voor Palestijnse politieke gevangenen uit bezet gebied waarvoor G4S uitrusting verzorgd heeft. Met een duidelijke schending van het internationaal recht worden gevangenen uit het bezette gebied vastgehouden in inrichtingen binnen Israël en niet in het bezette gebied. *Bron: Who Profits.*

[21] “Palestijnse illegale aliens” is een term die door de Israëlische autoriteiten wordt gebruikt om Palestijnen te omschrijven van de West Bank en de Gaza-strook die in Israël werden gevat zonder de noodzakelijke vergunningen. Het gaat meestal om mensen die Israël zijn binnen gegaan op zoek naar werk, niettegenstaande ze geen werkvergunning hadden, die extreem moeilijk te verkrijgen is. Voor meer informatie over het vergunningensysteem dat bepaalt wie een vergunning kan bekomen om Israël binnen te komen, zie het verslag ‘Invisible prisoners” (onzichtbare gevangenen) door Machsom Watch, online beschikbaar op: archive.machsomwatch.org/docs/InvisiblePrisoners-English.pdf.

[22] http://www.ips.gov.il/NR/exeres/0B230C72-16EA-4E59-B51F-D4ABDEEF58D1,frameless.htm

[23] Meer informatie over de detentiecondities van Palestijnse gevangenen, met inbegrip van het voorkomen van bezoeken van familie en communicatie, zie: http://www.addameer.org/detention/background.html

[24] Zie: “On the Anniversary of the Israeli Offensive on Gaza, Addameer Calls Attention to the 686 Gazans Detained in Israeli Prisons”, 27 december 2010, online beschikbaar op: http://addameer.info/?p=1844

Het is ook belangrijk om te noteren, dat dit de drie gevangenissen zijn waarin Palestijnen in administratieve hechtenis vastgehouden worden. In maart 2011 waren er meer dan 200 zulke gevangenen in deze gevangenissen. Mensen in administratieve hechtenis worden vastgehouden zonder in beschuldiging te zijn gesteld van enig misdrijf of enige overtreding. Ze worden gevangen gehouden gedurende maanden en zelfs jaren zonder vrijlating of zelfs maar een datum voor een proces. De opsluiting van mensen in administratieve hechtenis is een overtreding van het internationaal humanitair recht.[25]

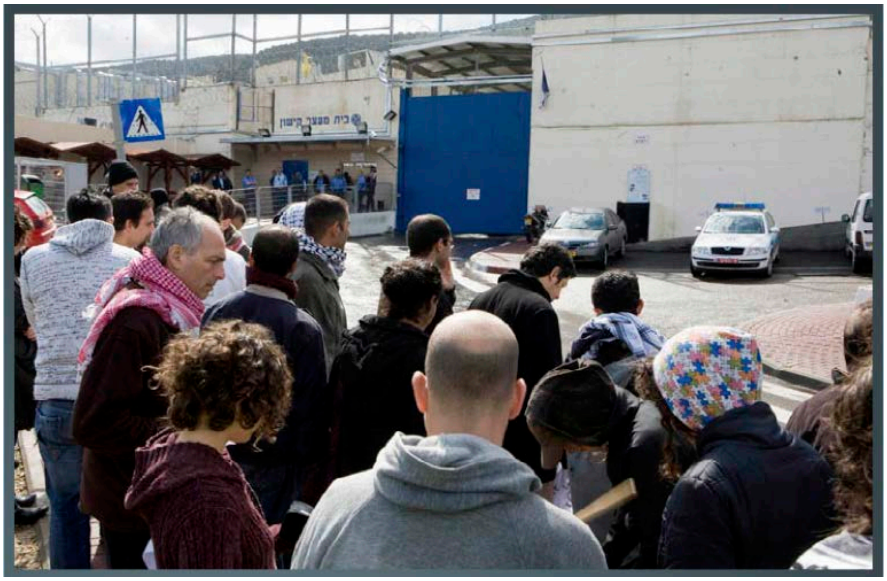

Activisten protesteren *voor* de Kishon-gevangenis op 21 februari 2009, om de onmiddellijke vrijlating te eisen van de politieke gevangenen.
Foto: Oren Ziv, activestills.org

2.1.3 De verhoor- en detentiecentra Kishon en Jerusalem – foltering en mishandeling van Palestijnse gevangenen

De technologische divisie van G4S-Israël heeft veiligheidssystemen verzorgd voor de detentie-inrichtingen Kishon (ook "Jalameh" of "Al Jalame" genoemd) en Jerusalem (de "Russische Compound").[26] Gegevens die werden verzameld door mensenrechten- en gevangenenrechten-organisaties in Israël tonen aan dat er vele gevallen van foltering en mishandeling geweest zijn in deze beide detentie-inrichtingen. Volgens die organisaties melden Palestijnse gedetineerden die in deze detentie-inrichtingen verhoord zijn, dat zij gedurende dagen geketend werden in pijnlijke houdingen, dat hun medische verzorging ontzegd werd, dat ze geslagen werden en gedurende lange tijdsintervallen werden blootgesteld aan extreme temperaturen. Daarenboven melden gedetineerden psychologische foltering ondergaan te hebben, waaronder ermee bedreigd worden dat als ze niet bekennen naaste familieleden zouden worden opgebracht voor ondervraging en foltering, gevangen gehouden gedurende lange tijd en hun huizen vernietigd.

Volgens de publicaties van de firma werden in de loop van 2007 systemen van het bedrijf geïnstalleerd in de Kishon-detentie-inrichting. Uit rapporten van mensenrechtenorganisaties blijkt dat, terwijl er voldoende bewijsmateriaal was van incidenten in verband met marteling uit de tijd voordat die systemen geïnstalleerd werden, er een aanzienlijke hoeveelheid bewijsmateriaal is van dergelijke

[25] Voor meer informatie over administratieve gevangenen, zie: http://www.btselem.org/administrative_detention en http://www.addameer.org/detention/admin_de- ten.html

[26] Zie persberichten van G4S-Israël: http://bit.ly/hfuDZL en http://bit.ly/fS19BE.

incidenten die zich sindsdien hebben voorgedaan.

Zo werd bijvoorbeeld in maart 2011 een petitie voorgelegd aan het Israëlisch Hooggerechtshof (High Court of Justice – HCJ) door het Publieke comité tegen foltering in Israël, de Vereniging voor burgerrechten in Israël, Yesh Din, het Centrum voor de verdediging van het individu, Adalah – het juridisch centrum voor de rechten van de Arabische minderheid in Israël – en Artsen voor mensenrechten-Israël, in naam van tien Palestijnse aanklagers van wie allen getuigen dat ze foltering ondergingen gedurende hun verhoren door de GSS (General Security Service – Algemene veiligheidsdienst). De petitie bevat de getuigenis van een inwoner van Tulkarem op de West Bank die gearresteerd werd op 26 juni 2008 en vastgehouden werd in de Kishon-inrichting. Hij meldde dat hij werd blootgesteld aan herhaalde mishandelingen gedurende zijn drie maanden durende ondervraging daar.[27]

In een andere petitie die werd voorgelegd aan het HCJ meldde een Palestijn van de stad Jenin op de West Bank dat hij ten gevolge van de tijdens zijn ondervraging ondergane foltering in de Kishon-inrichting na zijn arrestatie in februari 2008, alle gevoel in zijn voeten verloren was en nu nog steeds moeilijkheden heeft bij het stappen. Zijn ouders, die erheen gebracht werden om hem te zien toen hij daar opgesloten was, meldden dat, wanneer ze hem ontmoetten zijn lichaam ernstig gekneusd was, zijn handen gezwollen waren, niet kon gaan zonder ondersteuning en in een acute psychische ontreddering verkeerde.[28]

In een ander geval, waarover verslag werd uitgebracht in de Israëlische krant Ha'aretz, werd een 19 jaar oude Palestijn ernstig geslagen door zijn ondervragers toen hij vastgehouden werd in de Kishon-inrichting nadat hij in april 2008 gearresteerd was. Hij werd tijdens zijn ondervraging overgebracht naar een ziekenhuis. Hij bloedde uit talrijke sneden in zijn hoofd en verkeerde in ademnood. Hij verklaarde dat hij tijdens zijn verhoor gefolterd was en ernstig vernederd was door zijn ondervragers.[29]

[27] http://www.acri.org.il/he/wp-content/uploads/2011/03/hit1265.pdf

[28] http://bit.ly/eU29lB

[29] "Verdenking: in overtreding van hun ethische code, dat de dokters geen melding gemaakt hebben van een Palestijnse gedetineerde die gefolterd was door ondervragers van de GSS", Dan Even, Ha'aretz, 14 maart 2010, online beschikbaar (in het Hebreeuws) op: http://www.haaretz.co.il/hasite/spages/1156226.html

2.1.4 Palestijnse kinderen in Israëlische opsluitingsinrichtingen

Kinderen in gevangenschap zijn een ander belangrijk issue dat bezorgdheid doet rijzen bij het onderzoek van de behandeling van Palestijnen in de Israëlische opsluitingsinrichtingen. Een recent verslag van Defence for Children International – Palestijnse sectie (DCI – Palestine), dat werd voorgelegd aan het Sub-comité voor de mensenrechten van het Europees parlement op 9 maart 2011 werpt licht op dit issue. Het verslag brengt aan het licht, dat jaarlijks ongeveer 700 Palestijnse kinderen uit de bezette Westelijke Jordaanoever vervolgd worden in het Israëlisch militair rechtssysteem na te zijn gearresteerd, ondervraagd en opgesloten door Israëlische veiligheidstroepen. Zo werden er, bijvoorbeeld, op 31 januari 2011 8 kinderen tussen 12-15 jaar vastgehouden in de Ofer-gevangenis en twee andere in de Megiddo-gevangenis. Op hetzelfde ogenblik waren er 85 kinderen tussen 16-17 jaar in Ofer, 66 in Megiddo, en nog eens 3 in de Kishon-inrichting.[30]

Gemiddeld worden elk jaar een 700-tal Palestinijnse kinderen uit de bezette West Bank vervolgd in het Israëlische militaire rechtssysteem na te zijn gearresteerd, ondervfraagd en opgesloten door Israëlische veilighheidstroepen. Palestijnse kinderen vanaf de leeftijd van 16 jaar worden vervolgd en veroordeeld als volwassenen. *Foto: Husam Abu Allan*.

Meer in het bijzonder onthult het verslag dat kinderen na hun arrestatie verhoord worden zonder de aanwezigheid van een advocaat of familieleden en dat de verhoren niet worden opgenomen met behulp van audio- of beeldapparatuur. Zodoende is er geen onafhankelijke kijk mogelijk op de gevolgde procedure. Daarenboven stelt het rapport, dat “kinderen frequent bedreigd worden en fysiek aangerand tijdens de verhoren, wat vaak resulteert in het verkrijgen van een gedwongen bekentenis of het ondertekenen van documenten die

[30] “Palestinian Child Prisoners” (Palestijnse kindgevangenen), voorgelegd aan het Sub-comité voor de mensenrechten van het Europese parlement op 9 maart 2011 door Defence for Children International – Palestine Section, p. 8. Online beschikbaar op: http://bit.ly/hFt16N, p. 8. Nog 24 andere Palestijnse kinderen uit de West Bank tussen 12-15 jaar oud en 33 kinderen tussen 16- 17 jaar oud worden vastgehouden in de Rimonim-gevangenis.

het kind niet de gelegenheid gehad heeft om te lezen of te begrijpen.[31]

Het is in de Kishon-inrichting dat veel van de ondervragingen van kinderen plaatsvinden. DCI-Palestine legt mishandeling van kinderen bloot in deze inrichting:

> ***Sedert februari 2008 heeft DCI-Palestine een aantal hoogst verontrustende gevallen gedocumenteerd betreffende mishandeling en foltering van Palestijnse kinderen in het Al Jalame (Kishon) – verhoor- en detentiecentrum aan de rand van Haifa, in Israël. De verslagen wijzen erop dat kinderen in eenzame opsluiting worden gehouden, in een bepaald geval gedurende 65 dagen, in kleine, vuile cellen waarin het licht 24 uur op 24 wordt aan gelaten. De kinderen melden ook dat ze in Al Jalame in extreme omstandigheden worden ondervraagd.***[32]

Kinderen van amper 12 jaar oud worden door het militaire rechtssysteem berecht; veel van die processen vinden plaats in de Ofer-inrichting. Terwijl in het Israëlische rechtssysteem de leeftijd om als volwassene te worden berecht op 18 jaar werd vastgelegd, worden kinderen in het militaire rechtssysteem, waaraan de Palestijnen uit bezet gebied onderworpen zijn, vervolgd en berecht als volwassenen vanaf de leeftijd van 16 jaar.[33]

Tijdens hun opsluiting in de Ofer-, Megiddo- en Kishon-inrichtingen worden kinderen dikwijls samen met volwassenen vastgehouden, zonder afscheiding of aangepaste maatregelen. Het rapport heeft vastgesteld dat deze kinderen niet van een adequate voeding, water of onderdak voorzien worden. Zij kunnen niet telefoneren met hun familie en krijgen geen geschikte medische verzorging. Bovendien krijgen de kinderen in de opsluitingsinstellingen geen adequaat onderwijs en in sommige gevallen helemaal geen onderwijs.[34]

---

[31] Zelfde document, p. 4. Die ‘bekentenissen’ worden niet alleen gebruikt voor de inbeschuldigingstelling van het kind, maar worden vaak gebruikt als be-wijsmateriaal in de juridische procedure tegen anderen. Zie bij voorbeeld het geval van Abdallah Abu Rachma zoals dat hoger beschreven wordt in sectie 2.1.1.

[32] idem, p. 15.

[33] Militaire verordening 1651 – secties 1, 136 en 168.

[34] Voor meer informatie over Palestijnse minderjarigen in Israëlische opsluitingsinstellingen, zie ook artikel J(5) in de resolutie van het Europese parlement van 4 september 2008 over de situatie van de Palestijnse gevangenen in Israëlische gevangenissen, beschikbaar op: http://bit.ly/gxeMXP

2.2 Voorzien van uitrusting en onderhoud voor de Israëlische militaire checkpoints op de Westelijke Jordaanoever

Een ingewikkeld systeem van mechanismen die de bewegingsvrijheid beperken wordt door Israël opgelegd aan de Palestijnse inwoners van de West Bank en de Gazastrook. Een stelsel van checkpoints, wegversperringen en de Scheidingsmuur veroorzaakt ernstige beperkingen op de bewegingsvrijheid, zowel intern als tussen de West Bank, de Gazastrook en Israël. Checkpoints zijn inrichtingen van de militairen en van de politie (afhankelijk van de plaats) waar inspectie en observatie van de Palestijnse bevolking plaatsvindt, via een doorgedreven lichaams- en bagage-onderzoek. De checkpoints vormen een obstakel voor de toegang tot werk, tot privé-eigendom en land, tot scholing en tot medische verzorging. Zelfs al dienen de Muur en de checkpoints legitieme veiligheidsbelangen, dan nog is de Muur illegaal gesitueerd binnen de Westelijke Jordaanoever, waardoor de facto land wordt geannexeerd door Israël.[35] G4S-Israël heeft uitrusting geleverd voor het scannen van bagage en scanners voor het volledige lichaam aan verschillende checkpoints op de West Bank, met inbegrip van het Qalandia-checkpoint, het checkpoint van Bethlehem en het Irtah (Sha'ar Efraim) – checkpoint. Bovendien heeft het bedrijf scanners voor het volledige lichaam verstrekt voor het Erez-checkpoint in de Gazastrook.

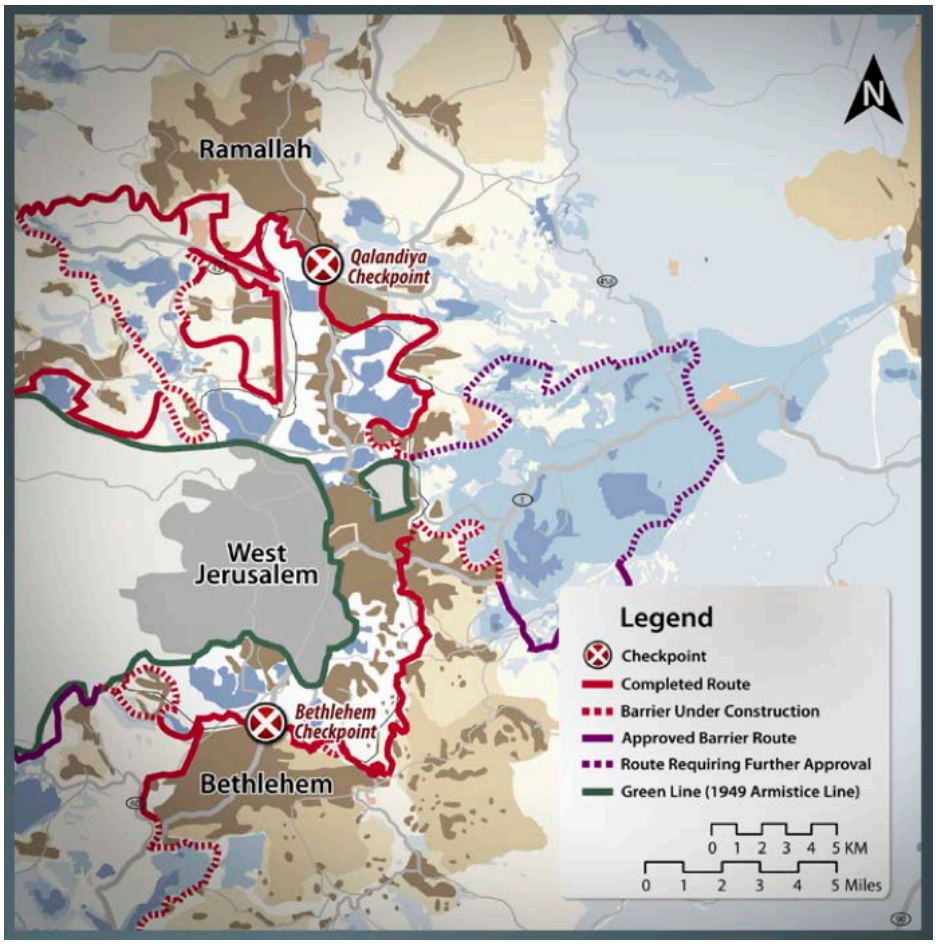

Een kaart die de Qalandia- en Bethlehem-checkpoints toont. G4S heeft scanuitrusting verstrekt voor deze checkpoints, die zich duidelijk binnen bezet gebied bevinden en bij de inrichting van de Scheidingsmuur horen.
Bron: B'tselem en Who Profits.

[35] Advies van het Internationaal Gerechtshof 2004/28. De volledige tekst van de beslissing is beschikbaar op: http://bit.ly/8XinJT

Een machine voor het scannen van bagage met Rapiscan, die door G4S werd geïnstalleerd in het Qalandia-checkpoint. ***Foto: Who Profits.***

Het veldwerk van Who Profits wordt ondersteund door een verklaring van G4S in een brief aan het Business & Human Rights Resource Centre (Informatiecentrum over bedrijven & mensenrechten)[36], die bevestigt dat de firma veiligheidsuitrusting verkoopt, waaronder X-stralenapparatuur en body scanners, “met de erbij horende onderhoudsdiensten”, aan de Israëlische politie, gevangenisdienst en ministerie van defensie. Al deze checkpoints op de Westelijke Jordanoever zijn gebouwd als onderdeel van de Scheidingsmuur, waarvan het tracé illegaal verklaard werd door het Internationaal Gerechtshof (International Court of Justice – ICJ), in zijn adviserende opinie van 9 juli 2004.[37]

De Qalandia- en Bethlehem-checkpoints maken deel uit van het Israëlisch controlesysteem dat zijn annexatie van Oost-Jeruzalem ondersteunt, vermits ze Palestijnse inwoners van de Westelijke Jordaanoever de toegang beletten tot uitgestrekte gebieden van bezet land rond de stad Jeruzalem en tot het bezette Oost-Jeruzalem zelf. Het Erez-checkpoint doet dienst als onderdeel van de Israëlische blokkade van de grenzen van de Gazastrook. De Barcelona-zitting van het Russell-Tribunaal over Palestina heeft de blokkade gekwalificeerd als een handeling die kan worden gekarakteriseerd als Apartheid; de annexatie van Oost-Jeruzalem werd als één van de ernstige schendingen van het internationaal recht tegen het Palestijnse volk bevonden.[38]

[36] Voor meer informatie over dit centrum, zie hun website: http://www.business-humanrights.org *(voetnoot van de vertaler)*

[37] Advies van het Internationaal Gerechtshof 2004/28. De volledige tekst van de beslissing is beschikbaar op: http://bit.ly/8XinJT

[38] http://www.russelltribunalonpalestine.com/en/sessions/

Palestijnse werknemers en de checkpoints

Palestijnen die werkvergunningen hebben om in Oost-Jeruzalem en in Israël te werken, moeten iedere dag door deze checkpoints gaan om zich naar hun werk te begeven. Zo'n 23.000 mensen steken dagelijks deze checkpoints langs de Scheidingsmuur over.

Er staan reeds vanaf 3 uur 's morgens lange files van werknemers, angstig om niet tijdig op het werk aan te komen omwille van vertragingen bij de checkpoints. Velen van deze werknemers zijn dagloners die geen werk zullen vinden, als ze niet *voor* 6 uur 's morgens aan de "Israëlische" kant geraken; anderen riskeren hun betrekking te verliezen als ze te laat zijn.[39] G4S-Israël heeft uitrusting voor het scannen van bagage geleverd en scanners voor het volledige lichaam voor de checkpoints langs de Scheidingsmuur.

Files van Palestijnse werknemers die bij het ochtendgloren wachten om door het Bethlehem-checkpoint te gaan.

[39] Voor een video-documentatie over de duizenden die elke morgen wachten om het Bethlehem-checkpoint over te steken, zie: http://www.youtube.com/watch?v=JDpSQNJ7Ock

2.3 Verzorgen van veiligheidsdiensten voor bedrijven in de kolonies

In 2002 kwam aan het licht dat het dochterbedrijf van Group 4 Falck, Hashmira minstens 100 gewapende bewakingsagenten had in de kolonie Kedumim. Korte tijd daarna kondigde Group 4 Falck aan dat ze besloten hadden zich uit de kolonies terug te trekken. Lars Nørby Johansen, de toenmalige CEO van de onderneming, verklaarde dat de onderneming zich zou terugtrekken van haar werkzaamheden op de Westelijke Jordaanoever: "In bepaalde omstandigheden moeten we andere criteria in overweging nemen. En om elke twijfel te vermijden aan het feit dat Group 4 Falck de internationale conventies en de mensenrechten respecteert, hebben we besloten de West Bank te verlaten."[40]

Alle activiteiten van de onderneming in verband met de bewaking van de kolonies werden toen overgebracht naar een nieuw opgerichte onderneming, "Shalhevet" geheten. De eigenaar van Shalhevet was toen de minderheidsaandeelhouder van G4S-Israël, Yig'al Shermiester, de kleinzoon van de stichter van Hashmira, die toentertijd de CEO was van Hashmira.[41]

Nochtans bevestigen recente publicaties van de onderneming en bevindingen van de groep "DanWatch" dat G4S nog steeds zijn veiligheidsdiensten aanbiedt aan de bedrijven in de illegale kolonies op de Westelijke Jordaanoever en in Oost-Jeruzalem. Deze omvatten het verzorgen van veiligheidsapparatuur en –personeel voor winkels en supermarkten in de kolonies, waaronder in de kolonies Modi'in Illit, Ma'ale Adumim, Har Adar en de kolonies in de buurt van Oost-Jeruzalem.[42] Daarenboven kondigde G4S-Israël in juli 2010 zijn overname aan van Aminut Moked Artzi, één van de oudste privé-veiligheidsondernemingen in Israël.

Apparatuur vazn G4S, geïnstalleerd in een supermarkt in de kolonie Modi'in Illit op de Westelijke Jordaanoever. ***Foto: DanWatch.***

[40] http://www.guardian.co.uk/world/2002/oct/09/israel

[41] http://politiken.dk/erhverv/ECE54474/falck-forlader-vestbredden/ (in het Deens), http://bit.ly/hm6nbw (in het Hebreeuws)

[42] Voor het verslag van DanWatch: zie: http://bit.ly/ex2w9C

Aminut, dat veiligheidsdiensten verstrekte voor bedrijven in de Barkan-industriezone, werd verkocht aan Hashmira, dochteronderneming van G4S, voor 9,4 miljoen NIS en G4S verklaarde dat het de bedrijvigheid van Aminut zou voortzetten.[43]

In een recentelijk door de onderneming aan het Business & Human Rights Resource Centre (Informatiecentrum over bedrijven & mensenrechten) verzonden schrijven bevestigde G4S zijn betrokkenheid bij de Israëlische bezetting en schendingen van internationaal recht. G4S bevestigde dat het zich in 2002 teruggetrokken had uit zijn contracten voor het leveren van veiligheidsbeambten voor residentiële kolonies op de West Bank. “Nochtans gaan we ermee door belangrijke commerciële klanten te bedienen, bij voorbeeld supermarktketens, waarvan de activiteiten onder meer op de Westelijke Jordaanoever plaatsvinden”.[44]

[43] Door G4S aangekondigd op de website van de onderneming: http://bit.ly/dLahZV en bevestigd in een telefoongesprek met een onderzoeker van Who Profits op 19 januari 2011 (de notities van het gesprek zijn gearchiveerd).

[44] Zie verder, sectie 4. Ook online beschikbaar op: http://bit.ly/fDqs0l

2.4 Verzorging van veiligheidssystemen voor het Israëlisch politiehoofdkwartier op de Westelijke Jordaanoever

G4S-Israël heeft veiligheidsapparatuur verzorgd voor het Israëlisch politiehoofdkwartier op de West Bank, dat gevestigd is in de E-1 zone, nabij de kolonie Ma'ale Adumim. Dat is het hoofdkwartier van de politieafdeling van Judea en Samaria ("Machoz Shai"). De politieafdeling van Judea en Samaria werd in 1994 opgericht als gevolg van de Oslo-akkoorden en het bloedbad in de Grot van Machpela in Hebron (het graf van de Patriarchen), een incident waarbij een kolonist het vuur opende op moslims die er kwamen bidden. Daarbij doodde hij 29 mensen en verwondde 125 anderen. De oprichting van de politieafdeling werd door Israëlische officials uitgelegd als een poging om de handhaving van de wet te bewerkstelligen in de bezette gebieden. Ze kreeg de opdracht toegewezen misdrijven te onderzoeken die gepleegd zijn door Israëlische burgers, meestal kolonisten, op de Westelijke Jordaanoever.[45] De oprichting van een "joodse" politieafdeling normaliseert de huidige status-quo van een omvangrijke kolonistenpopulatie op de West Bank en institutionaliseert de scheiding tussen de twee rechtssystemen – één voor de Israëliërs en één voor de Palestijnen, die op hetzelfde grondgebied verblijven. Daarenboven doen de verzamelde gegevens over de werking van de politieafdeling Judea en Samaria bezorgdheid rijzen over haar vermogen om onpartijdige en voldoende diepgaande onderzoeken te verrichten. Volgens een recent verslag van de Israëlische mensenrechtenorganisatie "Yesh Din" wordt de grote meerderheid van de door deze politieafdeling gevoerde onderzoeken afgesloten op gronden die suggereren dat het onderzoek gefaald heeft. Het percentage van onderzoeken die geen conclusie bereiken, is bijzonder hoog wanneer deze slaan op vergrijpen of geweldpleging tegen Palestijnen en schade aan hun eigendom. 78% van de incidenten met geweldpleging en 93% van de gevallen waarin schade werd teweeg gebracht aan eigendom werden afgesloten op gronden die suggereren dat die onderzoeken nooit werden afgerond.[46]

Het E-1 constructieproject was bedoeld om de aansluiting te verzekeren van de Israëlische kolonies, tussen de kolonies in de buurt van Oost-Jeruzalem en Ma'ale Adumim, waarbij het zuiden van de West Bank (Bethlehem en Hebron) van de centrale en noordelijke gebieden (Ramallah, Nablus en Jenin) wordt afgesloten voor het verkeer en de ontwikkeling van de Palestijnen. Omwille van bezwaren van de VS werden huizenbouwprojecten in de E-1 zone

[45] Het is belangrijk om op te merken dat in tegenstelling tot de rol van de politie in de meeste moderne democratieën, in de bezette Palestijnse gebieden het gebruik van geweld tegen de burgerbevolking niet het monopolie is van de politie en deze is niet de eindverantwoordelijke voor de veiligheid van het thuisland. Die politiefuncties worden gedeeld door het Israëlisch leger, de veiligheidsdienst (Shin Beit of "Shabak") en, recentelijk, ook door privé-veiligheidsondernemingen. In die complexe matrix wordt de rol van de politie meermaals die van een bemiddelaar tussen deze autoriteiten en tussen hen en het Israëlisch rechtssysteem (openbare aanklager en rechtbanken) die verondersteld worden de overtreders te vervolgen.

[46] Voor de volledige gegevens van Yesh Din, zie: http://bit.ly/guTKEt.

opgeschort, maar er werd een nieuw gebouw voor het hoofdkwartier van de West Bank-afdeling van de Israëlische politie neergezet. Dat is momenteel het enige Israëlische gebouw in dit gebied.

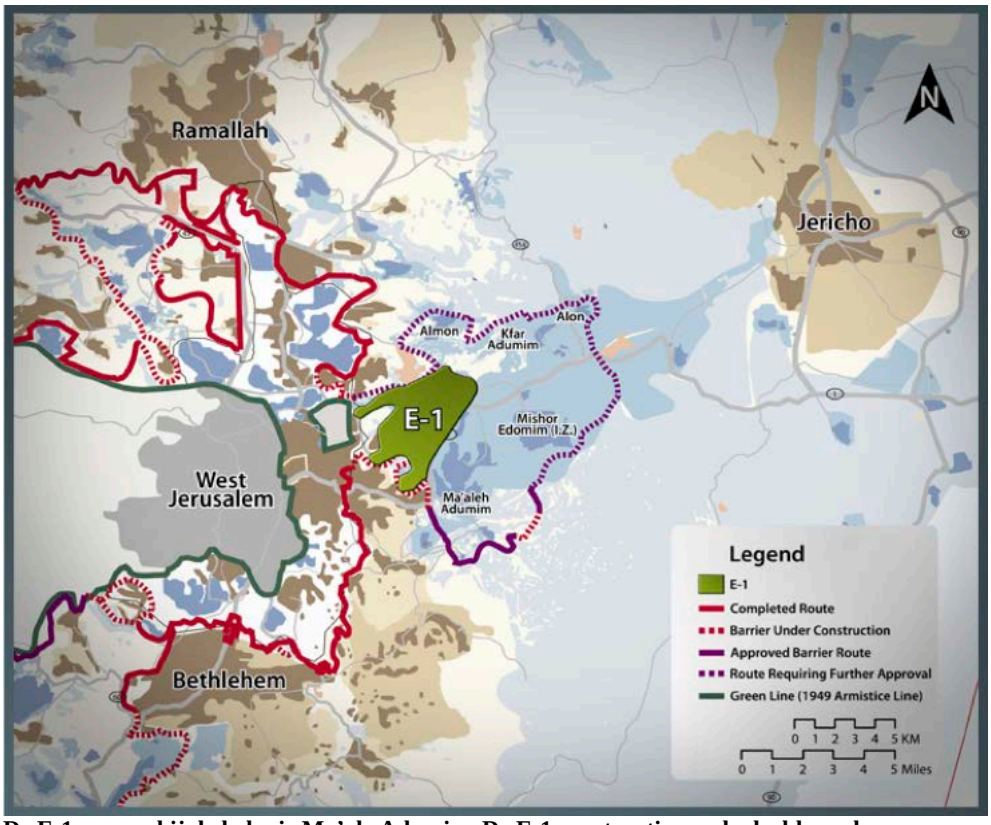

De E-1 zone nabij de kolonie Ma'ale Adumim. De E-1 constructie was bedoeld om de aansluiting te verzekeren van de Israëlische kolonies, tussen de kolonies in de nabijheid van Oost-Jeruzalem en Ma'ale Adumim, zodoende het zuiden van de Westelijke Jordaanoever (Bethlehem en Hebron) van de centrale en noordelijke gebieden (Ramallah, Nablus en Jenin) afsluitend voor het verkeer en de ontwikkeling van de Palestijnen. ***Bron: B'tselem en Who Profits.***

Het nieuwe politiebureau is onderdeel van een "landzuiveringsschema" waarbij het vrijgemaakte land in Ras-al-Amud zal worden overgedragen aan zijn originele joodse eigenaars van 60 jaar geleden, die worden vertegenwoordigd door het Comité van de joden van Bukharan in Israël.

Het gebied in Ras-al-Amud zal worden benut om een joodse enclave te bouwen in het hart van wat nu een Palestijnse buurt is in Oost-Jeruzalem, op de hellingen van de Olijfberg. In een contract dat werd ondertekend door het Comité en de politie in juli 2005, garandeerde het Comité dat land zou voorbehouden worden voor het nieuwe politiehoofdkwartier en het zette zich achter de financiering van de planning en de ontwikkeling van het politiekantoor in de E1-zone. Deze overeenkomst maakte het voor de politie mogelijk, de noodzakelijke fondsen te verwerven zonder geld van de staat te krijgen.[47]

[47] "Settlers to get East Jerusalem Police Building in Swap" (kolonisten verkrijgen deal over politiekantoor voor Oost-Jeruzalem), Meron Rapoport, Ha'aretz, 26 april 2006. Online beschikbaar op: http://bit.ly/hugMBS

3. Internationale activiteiten

G4S is de grootste verstrekker van veiligheidsdiensten in de wereld met activiteiten in meer dan 120 landen verspreid over zes continenten. Het bedrijf telt meer dan 625.000 werknemers, waardoor ze de grootste werkgever op de London Stock Exchange is en de tweede grootste privé-werkgever van de wereld.[48] De maatschappij verstrekt een brede waaier van diensten, zowel aan de privé- als aan de publieke sector. Dat omvat het management van veiligheidsinrichtingen, consultancy in verband met beveiliging, beveiliging van evenementen, beveiligde transportdiensten en beveiligingssystemen.

Volgens de website van de onderneming omvatten de diensten die de onderneming aanbiedt aan regeringen: beveiliging van het land en controle van de grenzen, bewakings- en beveiligingsdiensten voor publieke gebouwen en evenementen, onderhoud en beveiliging van energiebedrijven, gas- en olievelden en zelfs directe ondersteuning van militaire operaties die regeringen in het buitenland voeren. Ze verzorgt ook het beheer van detentie-inrichtingen (waaronder gevangenissen) en elektronische beveiligingssystemen. Daarbovenop verzorgt ze het beheer van cash-geld en logistieke diensten voor de belangrijkste Britse en Europese banken. Bovendien verstrekt G4S bewakingsdiensten voor diverse luchthavens, waaronder Heathrow, Oslo Airport, Schiphol en OR Tambo, alsook voor diverse inrichtingen die toebehoren aan de regeringen van de VS, het VK, Canada en Europa.[49]

3.1 G4S-werkzaamheden in Nederland

G4S is het grootste privé-beveiligingsbedrijf in Nederland.[50] Op haar website verklaart de onderneming dat ze diensten verstrekt in de volgende domeinen:

- Grenscontrole, beveiliging van buitenlandse ambassades en 'defensie-ondersteuning' (privémilities).

- Bewakingsdiensten voor universiteiten, scholen, met inbegrip van maar niet gelimiteerd tot beveiliging van testformulieren en resultaten.

- "Ordehandhaving in de straat". Zoals verder uiteengezet, heeft de onderneming bijvoorbeeld een overeenkomst met de politie en het gemeentebestuur van Amsterdam.

- Bewakings- en beveiligingsdiensten voor ministeries. De website meldt alleen expliciet dat dergelijke diensten verzorgd worden voor het ministerie van Financiën, maar dat is bedoeld als

[48] http://bit.ly/g0MOAY

[49] http://www.g4s.com/en/What%20we%20do/Sectors/Government

[50] http://bit.ly/g1JH9x

voorbeeld en dus kan het meer betreffen.

- Beveiliging van ziekenhuizen, luchthavens en zeehavens.

- Het verstrekken van beveiligingsdiensten voor culturele evenementen en conferenties.

Volgens de eigen website van de onderneming verstrekt G4S beveiligingsdiensten voor de luchthaven van Schiphol in Amsterdam en voor het Nederlandse ministerie van Financiën. Beide worden vermeld als voorbeelden van de omvang van de activiteit van de onderneming in Nederland.[51]

Bovendien is G4S één van de belangrijkste partners van de Stichting Collectieve Beveiliging Amsterdam, een joint venture van de lokale politie en de industrie. Onder 'Industrie' moet hier worden verstaan: een tweeledige partij waarvan de éne tak G4S is, dat een contract heeft met de Amsterdamse politie waarbij het bepaalde beveiligingsfuncties van deze laatste overneemt. De andere industrie-gerelateerde partij zijn de eigenlijke business-cliënten die behoefte hebben aan de beveiliging die wordt verstrekt door de politie en de privé-beveiligingsbedrijven.

[51] http://www.g4s.nl/nl-nl/oplossingen/sector/Publieke%20sector/

4. Onderzoek van de reacties van de onderneming

4.1 Verklaringen van de onderneming

Als gevolg van publicaties in de pers over de betrokkenheid van de onderneming bij de bezetting, zoals hoger in detail behandeld, werd de onderneming door het Business & Human Rights Resource Centre (Informatiecentrum over bedrijven & mensenrechten) uitgenodigd een reactie te verstrekken.

Wat volgt is de verklaring die door de onderneming werd vrijgegeven:

21 december 2010

G4S en zijn voorgangster-onderneming Group 4 Falck hebben gedurende vele jaren activiteiten gehad in Israël via onze dochteronderneming G4S Hashmira. Wij verzorgen een mix van beveiligingspersoneel en beveiligingstechnologie, waaronder controlesystemen voor toegangen, X-stralen-apparatuur en bodyscanners, aan commerciële en gouvernementele klanten.

In 2002 hebben we aangekondigd dat we ons aan het terugtrekken waren uit diverse contracten waarbij beveiligingspersoneel werd verzorgd voor de residentiële kolonies op de Westelijke Jordaanoever. Sedertdien hebben we geen dergelijke werkzaamheden verricht noch ons aangeboden voor enig dergelijk contract. Nochtans blijven we belangrijke commerciële klanten bedienen, bijvoorbeeld supermarktketens, waarvan de bedrijvigheid zich onder meer op de West Bank afspeelt. Onder deze contracten zullen we beveiligingspersoneel verzorgen dat de gebouwen beschermt van deze commerciële klanten, die het gewone publiek bedienen. Het aantal dergelijke personeelsleden dat wordt ingezet op de West Bank bedraagt gewoonlijk minder dan 20 en momenteel acht. Ander G4S-personeel kan ook af en toe doorheen de West Bank reizen tijdens de uitvoering van zijn werk.

Voor wat de Israëlische regering betreft verrichten we geen politiepatrouilles of patrouilles van militaire aard waar dan ook op de West Bank. We kunnen af en toe personeel verzorgen om politie-inrichtingen te beveiligen, maar zij verrichten geen enkele vorm van ordehandhaving of vervullen geen enkele rol in verband met de openbare veiligheid. We hebben ook beveiligingsuitrusting verzorgd, waaronder X-stralenapparatuur en bodyscanners, met de erbij horende onderhoudsdiensten voor de Israëlische politie, het gevangeniswezen en het ministerie van defensie. We hebben er geen controle over, noch zijn we ervan op de hoogte waar die apparatuur wordt aangewend, vermits ze kan worden verplaatst over het gehele land.

Zoals uit dit antwoord duidelijk blijkt, geeft de onderneming toe dat ze beveiligingsdiensten verzorgt voor kolonies. Die verklaring is nochtans misleidend, vermits de onderneming vergeet te vermelden dat hun activiteiten in de kolonies niet “het gewone publiek bedienen”, zoals ze beweren, maar alleen het joodse publiek, vermits de toegang tot de kolonies voor Palestijnen streng beperkt wordt.[52] De kolonies zijn daarom ontoegankelijk voor bijna alle Palestijnen, voor alle oogmerken en

[52] Die beperking is gebaseerd op het militaire recht dat van toepassing is op de West Bank. Zie IDF (1996), Decreet betreffende de veiligheidsverordening (no. 873), 1970, Verklaring betreffende de afsluiting van een gebied (Israëlische kolonies).

doeleinden. Dientengevolge kunnen de Palestijnen
geen gebruik maken van de diensten die deze bedrijven aanbieden in de kolonies. Door te verklaren dat de bedrijven in de kolonies “het gewone publiek bedienen” ontkent de onderneming het regime van afzondering en segregatie dat wordt toegepast in de kolonies van de Westelijke Jordaanoever en de wijze waarop zaken die daar bedrijvig zijn, impliciet deel hebben aan deze segregatie.

Wat meer is, de verklaring van de onderneming betreffende de X-stralenapparatuur en bodyscanners die worden verzorgd door het bedrijf lijkt ons absoluut niet accuraat, vermits de onderneming in haar eigen publicaties specifiek adverteert dat haar X-stralenapparatuur en bodyscanners worden geïnstalleerd in de Israëlische militaire checkpoints op de Westelijke Jordaanoever. Zo is de foto hierboven bijvoorbeeld een screenshot van de website van de onderneming, door onze

Een screenshot van de website van G4S-Israël, november 2008. De tekst links luidt: “Scanningsapparatuur voor persoonlijke bagage, vervaardigd door Rapiscan USA werd geïnstalleerd in de doorgangen van de Naad-zone (checkpoints langs het tracé van de Scheidingsmuur), waaronder de Qalandia-doorgang, de Bethlehem-doorgang, de Sa’ar Efraim-doorgang en andere”.
Bron: www.hashmira.com/index_heb.asp

(De website is inmiddels blijkbaar opgedoekt – noot van de vertaler).

onderzoekers geregistreerd in 2008.[53] Onder de titel “Nieuws” heet het in de rubriek links-onderaan: “Scanningsapparatuur voor persoonlijke bagage, vervaardigd door Rapiscan USA werd geïnstalleerd in de doorgangen van de Naad-zone (checkpoints langs het tracé van de scheidingsmuur), waaronder de Qalandia-doorgang, de Bethlehem-doorgang, de Sa’ar Efraim-doorgang en andere”.

Evenzo bevatte de website informatie over full-bodyscanners, verzorgd door het bedrijf voor het Erez-checkpoint.

In het screenshot van de website van het bedrijf dat we hieronder tonen, zegt het bedrijf: “Systemen voor het controleren van personen vervaardigd door Safeview USA, de eerste van hun soort, werden geïnstalleerd in het Erez-checkpoint. De systemen zijn operationeel bij het leger en kunnen volledige scans van het menselijk lichaam uitvoeren”.

Die informatie werd oorspronkelijk alleen gepubliceerd in het Hebreeuws. Het is interessant om te noteren dat die informatie sindsdien van de website van het bedrijf verwijderd is.

Een screenshot van de website van G4S-Israël, november 2008. De tekst links luidt: “Systemen voor het controleren van personen, vervaardigd door Safeview USA, de eerste van hun soort, werden geïnstalleerd in het Erez-checkpoint. De systemen zijn operationeel bij het leger en kunnen volledige scans van het menselijk lichaam uitvoeren”.
Bron: www.hashmira.com/index_heb.asp

(De website is inmiddels blijkbaar opgedoekt – noot van de vertaler).

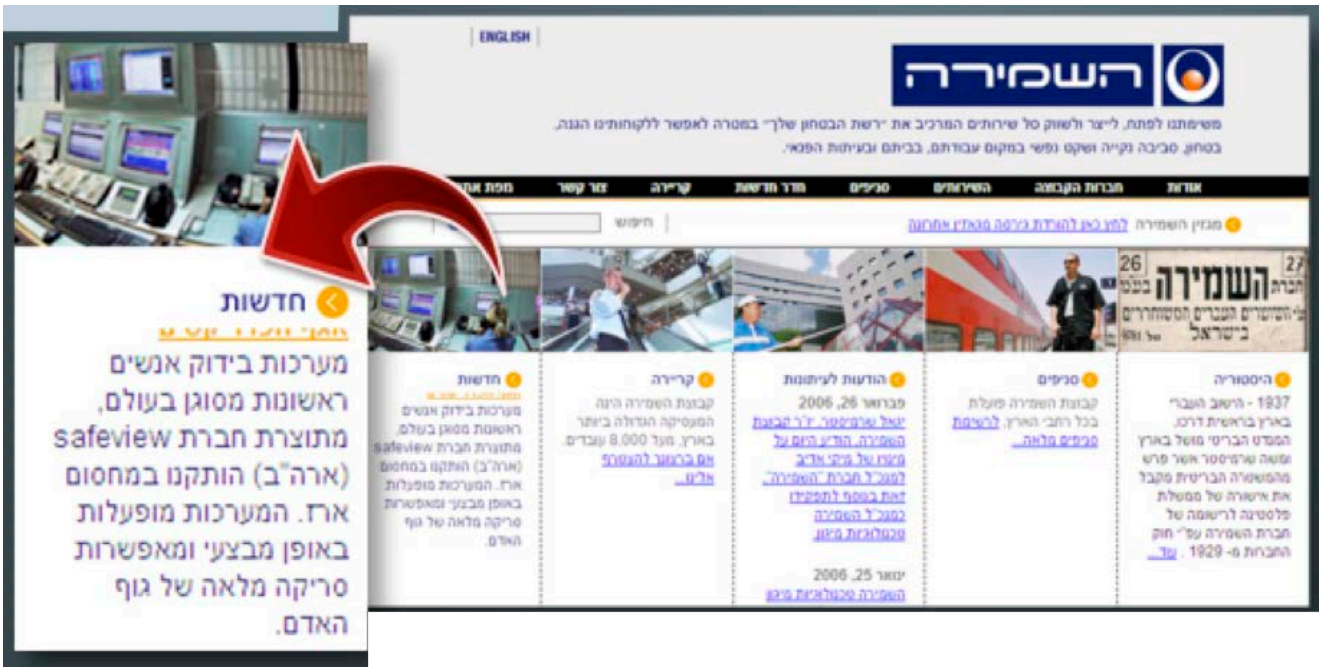

[53] Bron: http://www.hashmira.com/index_heb.asp, 18 november 2008. *(De website is inmiddels blijkbaar opgedoekt – noot van de vertaler).*

4.2 Het juridisch advies van Professor Hjalte Rasmussen

Geconfronteerd met toenemende kritiek op de activiteiten van zijn Israëlische dochteronderneming heeft G4S ook, op 27 januari 2011, professor Hjalte Rasmussen, professor internationaal recht aan de universiteit van Kopenhagen, aangezocht voor een deskundig juridisch advies betreffende de bij de bezetting gerelateerde werkzaamheden van de firma.[54] Volgens professor Rasmussen zijn de activiteiten van de onderneming op de Westelijke Jordaanoever en gerelateerd aan de Israëlische bezetting niet in contradictie met het internationaal recht.

In dit verslag onderzoeken we niet de juridische overwegingen en de interpretatie van het internationaal recht die professor Rasmussen tot zijn conclusie geleid hebben. Desalniettemin wordt het bij het lezen van dit advies duidelijk dat er enkele feitelijke onnauwkeurigheden te pas komen aan de analyse van professor Rasmussen.

Zo bijvoorbeeld schrijft professor Rasmussen: "Het is relevant om op te merken dat G4S niet alleen Israëlische klanten heeft, maar ook Palestijnse, en dat het concern (G4S) niet discrimineert tussen hen. Met andere woorden, alle burgers in de bezette gebieden genieten van de diensten van G4S (…) de diensten die G4S verstrekt aan deze privéondernemingen en burgers in de bezette gebieden gaan criminele activiteit tegen, wat dienstig is voor zowel Israëlische als Palestijnse burgers."[55]

Die uitspraak is misleidend, vermits, zoals hoger vermeld, bij alle gelegenheden op een zeldzame uitzondering na, Palestijnen van de West Bank de kolonies niet kunnen binnenkomen en volstrekt geen gebruik kunnen maken van de privéondernemingen die daar werkzaam zijn. Zelfs de toegang van Palestijnen vanuit Israël is in hoge mate beperkt. Als je zegt, dat "alle burgers in de bezette gebieden van de diensten van G4S genieten" is dat dus geen accurate affirmatie. De beveiligingsdiensten die G4S verstrekt aan bedrijven in kolonies zijn immers alleen dienstig voor de joodse inwoners van het bezette gebied.

Bovendien stelt het juridisch advies: "G4S heeft niet alleen Israëlische, maar ook Palestijnse klanten, en de groep discrimineert niet tussen zijn klanten."[56] Dat kan waar zijn voor wat de activiteiten van de onderneming in Israël betreft, maar niet voor zijn activiteiten in de kolonies op de Westelijke Jordaanoever.

Waar hij het heeft over het feit dat G4S beveiligingssystemen geleverd heeft voor het hoofdkwartier van de politieafdeling Judea en Samaria beweert professor Rasmussen dat "de nadruk erop moet worden gelegd dat G4S geen invloed erop heeft waar zijn diensten worden geleverd; dat wordt volledig bepaald door de

[54] Het volledig juridisch advies kan u vinden op: http://bit.ly/emLUfJ (in het Deens).

[55] Idem, p. 40.

[56] Idem, p. 41.

Israëlische autoriteiten. Ook heeft G4S geen enkele kennis over waar de diensten worden gebruikt."[57]

Het mag dan al kloppen dat de onderneming er geen invloed op heeft waar haar diensten worden geleverd, het is toch interessant op te merken dat de onderneming goed weet waar haar systemen geïnstalleerd worden. In het bijzonder adverteerde de onderneming in haar eigen brochure dat haar systemen geïnstalleerd werden in het hoofdkwartier van de politieafdeling Judea en Samaria, zoals de gescande foto van die brochure aantoont. Onder de rubriek met als titel "Israëlische politie" stipuleert deze pagina dat de apparatuur van het bedrijf geïnstalleerd werd in diverse politiekantoren in Israël; het hoofdkwartier van de politieafdeling Judea en Samaria wordt vermeld onderaan de pagina onder de titel "Bijkomende projecten in dat domein".

Professor Rasmussen heeft het ook over het feit dat G4S beveiligingsapparatuur geleverd heeft voor de Ofer-gevangenis voor Palestijnse gevangenen in het bezette gebied. Professor Rasmussen beweert dat in die gevangenis "De gevangenen daarom gewone gevangenen zijn, in de betekenis dat ze veroordeeld werden door onafhankelijke, neutrale en onvervangbare rechtbanken voor misdaden, net zoals alle andere gevangenen die berecht worden op Israëlische grond. Ze zijn ofwel veroordeeld in het gewone Israëlische rechtssysteem ofwel zijn ze naar de gevangenis gebracht voor hechtenis.[58]

Zoals omstandig uitgelegd in sectie 2.1.1 hiervoor is die affirmatie onjuist. De gevangenen en gedetineerden in de Ofer-gevangenis zijn niet veroordeeld in het gewone Israëlische rechtssysteem, maar zijn veroordeeld door een militair rechtssysteem dat alleen voor Palestijnen uit de Westelijke Jordaanoever bedoeld is.

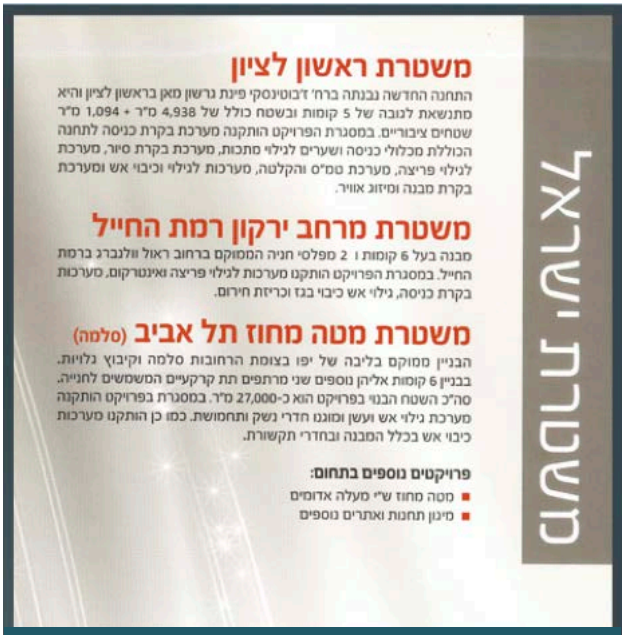

Een bladzijde uit een brochure van de afdeling Technologieën van G4S-Israël. Deze bladzijde vermeldt politiekantoren waarvoor G4S veiligheidsapparatuur geleverd heeft. Onder de titel "Bijkomende projecten in dat domein" staat op de tweede onderste regel: "Het hoofdkwartier van de politieafdeling Judea en Samaria, Ma'ale Adumim". *Bron: G4S-Israël, brochure van de afdeling Technologieën, 2009, p. 12.*

[57] Idem, p. 42.

[58] Idem.

Het is opmerkelijk, dat het feit niet aan de orde komt dat er andere gevangenissen zijn voor Palestijnse politieke gevangenen, zoals Megiddo, Damon en Ktziot waarvoor G4S apparatuur geleverd heeft en die in Israël gelegen zijn. Zoals meer in detail besproken in sectie 2.1.2 hiervoor zijn de gevangenen daar ook veroordeeld door militaire rechtbanken die alleen te maken hebben met Palestijnen en niet door het gewone Israëlische rechtssysteem.

Evenzo wordt er geen gewag gemaakt van het feit dat G4S ook beveiligingsapparatuur geleverd heeft voor de ondervragings- en detentie-inrichtingen Kishon en Jeruzalem, noch van de veelheid aan getuigenissen over incidenten waarbij foltering heeft plaatsgegrepen, die zich in deze inrichtingen voordoen, zoals beschreven in sectie 2.1.3.

Ten slotte refereert het juridisch advies naar de checkpoints die G4S van apparatuur voorzien heeft als "grensovergangen".[59] Zoals omstandig uitgelegd in sectie 2.2 hiervoor maken die checkpoints deel uit van de Scheidingsmuur en enkele daarvan, in het bijzonder de Qalandia- en Bethlehem-checkpoints, zijn ver binnen het bezette grondgebied gelegen.

Bovendien is het niet duidelijk hoe die overgangen als "grensovergangen" kunnen worden beschouwd, vermits het Israëlische bewind van toepassing is aan beide zijden van die checkpoints en ze zich bij gevolg niet op welke grens dan ook bevinden.

כלא מוגן

על-רקע ההחלטה על הקמת רשות כליאה לאומית אחת, ממגנת "G4S טכנולוגיות" את בתי המעצר המשטרתיים ואת בתי הכלא הצבאיים שעברו לאחריות השב"ס.

מערכת הכליאה בישראל עברה בשנה האחרונה שינוים משמעותיים, בעקבות ההחלטה להעביר לאחריות שירות בתי הסוהר (השב"ס) גם את בתי המעצר המשטרתיים ואת בתי הסוהר הצבאיים, לצורך הקמתה של רשות כליאה לאומית אחת. על רקע ההתארגנות החדשת זכתה חברת "G4S טכנולוגיות" במכרזים על פרוקטים לימוש בתי כלא ומתקני מאסר גדולים בכל רחבי הארץ, שעברו לאחריות השב"ס. בחודשים האחרונים מיגנה החברה שלושה בתי כלא צבאיים לשעבר שעברו לאחריות השב"ס – כלא מגידו, כלא שפר ליד רמאללה ומתקן קציעות בנגב – בהם יושבים אלפי אסירים ביטחוניים. בנוסף, מיגנה החברה את בית המעצר שבמרתף בית המשפט המחוזי בתל-אביב ואת בית המעצר קישון שהיו עד כה באחריות משטרת ישראל, והיא ממגנת בימים אלה את בית המעצר היעון המפורסם באבו-כביר.

במסגרת הפרוקטים לימוש בתי הסוהר והמעצר, מתקינה "G4S טכנולוגיות" מערכות שליטה ובקרה משולבות מחשב, מערכות בקרת כניסה ואמצעי פיקוח על הבקורים, שלוחות וחדרי בקרה משולבים במסכי מגע, מערכות כליאה במעגל סגור פנימיות והיקפיות, משולבות במערכות הקלטה, גם מערכות תקשורת בסיבים אופטים ומערכות שעוני בקורים. בנוסף, התקינה החברה במתקני הכליאה גם מערכות אלו וכיבוי אש ועשן וכן עשרים גלאי מתכות. בחברה יודעים לציין כי הרחבת השימוש במערכות אלקטרוניות בבתי הכלא והמעצר, נועדה בין היתר לחסוך בכוח האדם, מאידך – להגביר את יעילות האבטחה וההשגחה אחר האסירים הכלואים. בכמה מבתי הכלא, בהם גם כלא שפר, הוצב חדר בקרה המשלב שליטה על כל מתקני הכלא, בשילוב עם מערכת הגנה היקפית המשגיחה על הגדרות.

על בטוח 14

Een artikel uit "On the Safe Side" ("Al Batu'ach"), de krant van G4S-Israël, mei 2008. Het artikel is getiteld: "Veilige gevangenis" en zegt dat de G4S-technologieën de aanbestedingen binnengehaald hebben voor het verzorgen van technologische apparatuur voor de Megiddo-gevangenis, de Ktziot-gevangenis en "de Ofer-gevangenis nabij Ramallah". Het artikel legt de nadruk erop dat in deze gevangenissen duizenden "veiligheidsgevangenen" vastzitten. Het artikel vermeldt ook dat de onderneming in deze gevangenissen gecomputeriseerde controle- en monitoringsystemen geïnstalleerd heeft, controlekamers met touch screens, interne en externe gesloten televisiecircuits en opnamesystemen en communicatielijnen met optische vezels. De onderneming heeft in deze gevangenissen ook vuur- en rookdetectiesystemen geïnstalleerd en poorten voorzien van metaaldetectors.
Bron: "On the Safe Side", de krant van de Hashmira-groep, mei 2008, vol. 13 p. 14.

[59] Idem, p. 44.

4.3 Het antwoord van de onderneming van 11 maart 2011

In november 2010 lanceerde DanWatch een publieke campagne in Denemarken waarin de betrokkenheid van G4S bij de Israëlische bezetting werd blootgelegd.[60] Die campagne kreeg aanzienlijke weerklank in de pers en wakkerde oproepen aan om G4S uit te sluiten van publieke contracten in Denemarken.[61]

Ingevolge de toenemende kritiek op de activiteiten van de onderneming publiceerde G4S in maart 2011 de volgende verklaring:

Verklaring

Londen en Kopenhagen, 11 maart 2011.

Naar aanleiding van recente kritiek in de Deense pers en van NGO's hebben we een onderzoek gevoerd naar onze operaties op de Westelijke Jordaanoever.

Het issue betreffende het verstrekken van diensten op de West Bank is complex. Enerzijds heet het dat maatregelen het verkeer van de Palestijnen beperken en daarom beschouwd worden als een schending van hun mensenrechten en anderzijds werden levens beschermd omdat de trend van de zelfmoordbommen ingeperkt werd.

De diensten waaruit de onderneming zich terugtrok in 2002 kunnen niet worden vergeleken met deze die ze vandaag verstrekt. In 2002 heeft Group 4 Falck zich teruggetrokken uit diverse contracten waarbij gewapende beveiligingsagenten werden ingezet in residentiële kolonies op de Westelijke Jordaanoever. Sindsdien hebben we geen dergelijke werkzaamheden meer verricht, noch hebben we naar enig dergelijk contract gedongen.

Teneinde alle issues beter te begrijpen en tot een bevredigende conclusie te komen betreffende onze hedendaagse operaties in het gebied, hebben we een aantal stappen ondernomen:

[60] De website van DanWatch: http://danwatch.dk. Zie bijvoorbeeld: http://bit.ly/g1S4Tq.

[61] "Protest in Denemarken tegen betrokkenheid van firma bij de bezetting", Adri Nieuwhof, Electronic Intifada, 15 december 2010. Online beschikbaar op: http://electronicintifada.net/v2/article11678.shtml

- G4S heeft professor Hjalte Rasmussen van de Universiteit van Kopenhagen ingeschakeld, die een alom bekende en vooraanstaande autoriteit is op het gebied van internationaal recht, om onze bedrijvigheid op de West bank te onderzoeken en een juridisch advies te verstrekken. Na de regio bezocht te hebben, heeft professor Rasmussen geconcludeerd dat G4S geen enkele nationale of internationale wet overtreedt.

- Bijkomend aan het juridisch advies hebben we een onderzoek uitgevoerd waarbij onze bedrijvigheid in de regio werd vergeleken met ons eigen beleid op het gebied van bedrijfsethiek en hebben daarbij gezocht naar input vanuit een aantal bronnen, waaronder klanten en een aantal groepen die zich bezig houden met sociaal verantwoorde investeringen, zoals GES Investment Services.

  Na een grondig onderzoek hebben we geconcludeerd dat een aantal van onze contracten met privébedrijven in de regio die betrekking hebben op traditionele diensten voor monitoring van beveiliging en alarm niet discriminatoir of controversieel zijn en in feite helpen om de veiligheid te verzekeren voor het grote publiek ongeacht hun achtergrond.

  Desalniettemin zijn we ook tot de conclusie gekomen dat om ons ervan te verzekeren dat onze bedrijfspraktijken gelijke tred blijven houden met ons eigen beleid van bedrijfsethiek we ernaar zullen streven ons uit een aantal contracten terug te trekken die betrekking hebben op het bedienen van beveiligingsequipement aan de Muur, in de gevangenissen en in de politiekantoren op de Westelijke Jordaanoever.

  We zullen ernaar streven, die exit zo snel als mogelijk te vervolledigen, maar we erkennen ook dat we contractuele verplichtingen tegenover onze klanten in overweging moeten nemen.

  We wensen van deze gelegenheid gebruik te maken om iedereen te bedanken die de tijd genomen heeft om zich met ons over deze kwestie te buigen en voor hun steun om ons te helpen tot een bevredigende beslissing te komen.

Dit statement getuigt van de mogelijkheid voor de civiele maatschappij om druk uit te oefenen op commerciële bedrijven waarvan de activiteiten de mensenrechten en het internationaal recht schenden. Het is nochtans belangrijk op te merken dat G4S in dit statement niet verklaart te zullen stoppen met al zijn aan de bezetting

gerelateerde activiteiten. Zeer belangrijk daarbij is dat, indien de onderneming zich inderdaad terugtrekt uit haar contracten betreffende het leveren van beveiligingsequipement voor Israëlische inrichtingen op de Westelijke Jordaanoever, ze nog steeds uitrusting zal leveren aan Israëlische gevangenissen waarin Palestijnse politieke gevangenen worden vastgehouden in Israël (zie secties 2.1.2 – 2.1.4 hiervoor). Evenzo heeft de onderneming niet verklaard dat ze zal stoppen met het verzorgen van beveiligingsdiensten en –personeel voor bedrijven in de Israëlische kolonies op de Westelijke Jordaanoever (‘zie sectie 2.3).